

**UCHWAŁA NR XXX/252/16
RADY MIEJSKIEJ W KOŻUCHOWIE**

z dnia 3 sierpnia 2016 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargi Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwały Rady Miejskiej w Koźuchowie nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 r. zmieniającą uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 718 z późn. zm.¹⁾) Rada Miejska w Koźuchowie uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargę z dnia 13 lipca 2016 r. Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwały Rady Miejskiej w Koźuchowie nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 r. zmieniającą uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

§ 2. Odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Koźuchowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Ireneusz Drzewiecki

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r., poz. 183; z 2016 r., poz. 846 i poz. 996.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wielkopolskim
ul. Dąbrowskiego 13
66-400 Gorzów Wlkp.**

Sygn. akt: Pa 36/13

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Nowej Soli, ul. Piłsudskiego 38, 67-100 Nowa Sól.

Organ

administracji: Rada Miejska w Koźuchowie, ul. Rynek 1a, 67-120 Koźuchów.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwały Rady Miejskiej w Koźuchowie: Nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, Nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 roku zmieniającą uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz Nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U z 2016r., poz. 718 z późn. zm.) Rada Miejska w Koźuchowie przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli z dnia 13 lipca 2016 r. na uchwały Rady Miejskiej w Koźuchowie Nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003r., Nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006r. oraz Nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003r., doręczoną organowi dnia 15 lipca 2016r., składając odpowiedź na skargę oraz wnosząc o oddalenie skargi w całości.

Uzasadnienie

Dnia 15 lipca 2016 r. do Rady Miejskiej w Koźuchowie wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwały Rady Miejskiej z dnia 30 stycznia 2003r. Nr V/33/2003 w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych i zmieniającą powyższą uchwałę, uchwałę Nr XXXVI/283/06 Rady Miejskiej w Koźuchowie z dnia 26 stycznia 2006 roku zmieniającą uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz na uchwałę Nr V/32/2003 w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Prokurator Rejonowy w Nowej Soli zarzucił przedmiotowym aktom istotne naruszenie prawa, tj. przepisu art. 12 ust. 2 i 4, art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu

alkoholizmowi (Dz. U. z 2016r., poz. 487 z późn. zm.) – dalej jako: *ustawa o wychowaniu w trzeźwości*, a także § 121 ust. 1 w zw. z § 143 oraz § 131 z zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016r., poz. 283) – dalej jako: *rozporządzenie*.

Z powyższym nie można się zgodzić.

Na wstępie wskazać należy, iż Rada Miejska w Koźuchowie dokonała analizy, tak zarzutów, jak i uzasadnienia przedmiotowej skargi przy uwzględnieniu aktualnego orzecznictwa oraz przepisów *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* oraz *rozporządzenia*. W wyniku powyższej analizy organ administracji nie znalazł podstaw do uwzględnienia przedmiotowej skargi w trybie autokontroli na podstawie przepisu art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 718 z późn. zm.) – dalej jako: *prawo o postępowaniu przed sądami*.

Odnosząc się zaś do zarzutów wskazanych w złożonej skardze, wskazać w pierwszej kolejności należy, iż organ administracji nie może zgodzić się ze wskazywanym przez skarżącego naruszeniem przepisu art. 12 ust. 2 i 4 *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* polegającym na niewypełnieniu w całości delegacji ustawowej określonej w ust. 2 tegoż przepisu poprzez zaniechanie określenia w treści uchwały nr V/33/2003 zasad usytuowania miejsc podawania napojów alkoholowych na terenie gminy Koźuchów dostosowanych do potrzeb ograniczenia dostępności alkoholu, w tym nieokreślenie odległości w jakiej mają znajdować się punkty te od miejsc chronionych oraz niewskazanie sposobu mierzenia tej odległości, co, zdaniem skarżącego, nie realizuje celów w/w ustawy.

Wskazać należy, iż z dyspozycji ust. 2 art. 12 w/w ustawy wynika, iż rada gminy winna ustalić, w drodze uchwały, zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, a dyspozycja ta, zdaniem organu administracji, została w pełni zrealizowana treścią uchwały nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Podkreślenia bowiem wymaga, że przez określenie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich położenie, usytuowanie względem innych obiektów, które rada gminy uzna za zasługujące na specjalną ochronę, a powyższe wyczerpuje niewątpliwie, wbrew twierdzeniom skarżącego § 1 uchwały (50m od wymienionych w nim obiektów). Biorąc pod uwagę powyższe, zarzut, w myśl którego Rada Miejska w Koźuchowie nie określiła we wskazanej uchwale odległości w jakiej mają znajdować się te punkty od miejsc chronionych (palcówek wychowawczo - oświatowych, miejsc kultu religijnego) jest, zdaniem organu administracji, chybiony.

Kolejno zaznaczyć trzeba, iż także za zasadny nie może zostać, w ocenie organu administracji, uznany zarzut w zakresie nie wskazania sposobu mierzenia tejże odległości (50 m od wskazanych obiektów).

Po pierwsze bowiem, powyższe uregulowane zostało w treści uchwały Nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (§ 1), wobec czego zarzucanie istotnego naruszenia prawa uchwale Nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r., z powodu braku wskazania sposobu określania odległości w jakiej mają się znajdować punkty podawania alkoholu od tzw. miejsc chronionych jest, jako, że uchwałę tę zmieniono, w zaistniałym stanie sprawy, bezprzedmiotowe. Podkreślić trzeba, iż dokonana zmiana spowodowała niewątpliwie rzeczywistą możliwość realizacji celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości, zawartych w art. 1 i 2 *ustawy o wychowaniu w trzeźwości*, jakimi są m.in. podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania i jednocześnie tworzenie warunków motywujących do

powstrzymywania się od jego spożywania, na których to celów brak możliwości realizacji skarżący obecnie, bezzasadnie, wskazuje.

Po drugie nawet, jeśli powyższe nie zostałyby uczynione, biorąc pod uwagę obowiązujące orzecznictwo, wskazać trzeba, iż w przypadku braku wyraźnego określenia przez radę gminy w uchwale podjętej na podstawie art. 12 ust. 2 *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* sposobu, według którego należy mierzyć ustaloną odległość pomiędzy obiektami chronionymi a punktami sprzedaży alkoholu, pomiaru tej odległości należy dokonywać w linii prostej tj. w sposób najprostszy, najbardziej obiektywny i najbardziej oczywisty. Jest to przy tym sposób, który nie powinien nastroić żadnych trudności praktycznych, a którego stosowanie znajduje także swoje aksjologiczne uzasadnienie, w celach *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* (tak w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 1044/11 oraz IV SA/Po 1057/11). Biorąc pod uwagę powyższe także i w sytuacji ewentualnego braku w rzeczonym zakresie, nie można mówić o niewypełnieniu delegacji ustawowej, tym bardziej, iż żaden z przepisów *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* wprost na obowiązek określenia sposobu mierzenia odległości nie wskazuje.

Wskazać ponadto należy, iż intencją Rady Miejskiej w Koźuchowie przy podejmowaniu uchwały nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003r. w sprawie zasad usytuowania na terenie gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, było określenie zgodnie z jej tytułem tak zasad usytuowania miejsc sprzedaży, jak i podawania tychże napojów. Fakt zaś, iż w treści uchwały użyto wyłącznie słowa „sprzedaż” wynika z tego, iż zwrot ten, zdaniem organu administracji, jest pojęciem szerszym niż „podawanie”, wobec czego uchwała regulująca zasady usytuowania na terenie gminy Koźuchów miejsc sprzedaży, obejmuje także zasady usytuowania miejsc ich podawania. Trudno bowiem wyobrazić sobie, zdaniem organu administracji, sytuację, aby w miejsce podania napojów alkoholowych nie było miejscem ich sprzedaży. Dlatego też, także i ten zarzut skarżącego wydaje się być chybiony.

Odnosząc się zaś od drugiego z zarzutów tj. nie wskazania w podstawie prawnej uchwały nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych przepisu art. 14 ust. 6 *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* oraz trzeciego z zarzucanych naruszeń tj. zaniechania powołania w podstawach prawnych uchwały Nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, uchwały Nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 roku zmieniającej uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz uchwały Nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży, przepisu art. 41 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym*, Rada Miejska w Koźuchowie nie podziela stanowiska Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli, zgodnie z którym podanie niepełnej podstawy prawnej uchwały może stanowić podstawę do stwierdzenia jej nieważności.

Podkreślić bowiem trzeba, iż nieważność uchwały organu jednostki samorządu terytorialnego zachodzi jedynie w przypadkach, gdy dojdzie do istotnego naruszenia prawa, tzn. zostaną naruszone przepisy wyznaczające kompetencję do podejmowania uchwały, przepisy wyznaczające podstawę prawną podejmowania uchwały, przepisy prawa materialnego oraz ustrojowego poprzez wadliwą ich wykładnię czy też przepisy regulujące samą procedurę podejmowania uchwały. Jednocześnie w orzecznictwie sądów administracyjnych i piśmiennictwie wskazuje się, że do tej kategorii uchybień nie zalicza się braku wskazania podstawy prawnej uchwały organu samorządu terytorialnego a także wskazania niewłaściwej lub niepełnej podstawy prawnej, o ile istnieje przepis prawa stanowiący umocowanie do jej podjęcia (tak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13; wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lipca 2012 r., sygn. akt I OSK 843/12).

Rada Miejska jednocześnie zaznacza, iż w sytuacji, gdy upoważnienie ustawowe jest wyrażone w kilku przepisach, jako podstawę prawną uchwalenia uchwały przytacza się przepis, który wskazuje organ upoważniony do jej uchwalenia oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania w uchwale. Niewątpliwie, opierając zaskarżone uchwały na podstawie art.12 ust. 1, ust. 2 *ustawy o wychowaniu w trzeźwości* oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym*, Rada Miejska w Koźuchowie uczyniła zadość temu obowiązkowi.

Skarżący ponadto zarzucił przedmiotowym uchwałom naruszenie § 131 ust. 1 w zw. z § 143 rozporządzenia poprzez brak sporządzenia uzasadnienia do podjętych uchwał tj. tak uchwały Nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, uchwały Nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 roku zmieniającej uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Koźuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jak i uchwały Nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 roku w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Podkreślenia jednak w pierwszej kolejności wymaga, iż Rada Miejska w Koźuchowie, podejmując uchwały będące przedmiotem niniejszej skargi, sporządziła uzasadnienia w formie ustnej, które przedstawione były każdorazowo podczas posiedzeń organu administracji. Ponadto, zaznaczyć należy, iż ustawy ustrojowe oraz *ustawa o wychowaniu w trzeźwości* nie nakładają na organ gminy podejmujący uchwałę w przedmiotowej sprawie obowiązku sporządzenia jej obligatoryjnego uzasadnienia, ani tym samym nie wskazują na formę, w jakim ma być ono sporządzone. W tym miejscu zaznaczyć także trzeba, iż pogląd nakazujący obligatoryjne sporządzanie pisemnego uzasadnienia aktu normatywnego budzi w doktrynie liczne kontrowersje, a ten, dopuszczający odejście od tego obowiązku nie jest w literaturze odosobniony. Jednakże, Rada Miejska w Koźuchowie ponownie podkreśla, iż sporządziła uzasadnienia do zaskarżonych uchwał, które to, w formie ustnej, zostały przedstawione przed ich podjęciem.

Ponadto uwypuklić trzeba, iż ewentualny brak uzasadnienia lub niemożność ustalenia celu w oparciu o materiały związane z podjęciem uchwały to wady postępowania uchwałodawczego, ale nie mogą być one, traktowane jako tego rodzaju wadliwość, skutkiem której może być stwierdzenie nieważności. Skoro przepisy ustawy dla uchwał podejmowanych na podstawie w/w ustawy nie nakładają obowiązku uzasadniania uchwał, a brak jest również przepisów ogólnych, które konstytuują taki obowiązek, to w konsekwencji tego rodzaju wada nie daje podstaw do orzeczenia o nieważności uchwały (tak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2014r., wydanym w sprawie o sygn. akt: II GSK 1612/13).

Nie można zatem, zdaniem organu administracji, w zaistniałej sytuacji, mówić o naruszeniu § 131 ust 1 w zw. z § 143 *rozporządzenia*.

Podkreślić w tym miejscu ponadto należy, iż nawet pomijając powyższe, zarzut naruszenia przepisów *rozporządzenia*, w ocenie organu winien zostać oddalony już choćby na tej podstawie, że podniesiony został z powołaniem się na sprzeczność z przepisami rozporządzenia jako aktu rangi podustawowej.

Jak bowiem wynika z treści art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. **Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.** Co więcej, w myśl art. 184 Konstytucji RP, Naczelny Sąd Administracyjny oraz inne sądy administracyjne sprawują, w zakresie określonym w ustawie, kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta obejmuje również **orzekanie o zgodności z ustawami uchwał organów samorządu terytorialnego** i aktów normatywnych terenowych organów administracji rządowej.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż akty prawa miejscowego są aktami wykonawczymi do ustawy w szerokim tego słowa znaczeniu: służą wykonywaniu ustawy w tym sensie, że muszą być zgodne z celami ustawowych upoważnień i nie mogą przekraczać wyznaczonych przez ustawy granic. Akty prawa miejscowego mają zatem niesamoistny i wykonawczy charakter w stosunku do ustaw w tym sensie, że prawodawca lokalny każdorazowo musi pamiętać o wymogu zgodności tworzonego prawa miejscowego zarówno z Konstytucją, znajdującą się na szczycie hierarchii systemu źródeł prawa, jak i ze wszystkimi aktami rangi ustawowej. Skoro akty prawa miejscowego mają być stanowione „na podstawie i w granicach ustaw”, zajmują w hierarchii źródeł prawa pozycję zależną: to normy ustawy lub aktów ponadustawowych określają przesłanki ich tworzenia, przedmiot, zakres i sposób regulacji prawnej. W akcie rangi co najmniej ustawowej każdorazowo musi być zawarte upoważnienie do tworzenia prawa miejscowego, czyli delegacja, a akty podustawowe (np. rozporządzenia) nie mogą stanowić podstawy do wydawania aktów prawa miejscowego.

Niewątpliwie najistotniejszym aktem podustawowym regulującym szczegółowe wymagania formalne wobec aktów prawa miejscowego jest powołane przez skarżącego rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Obowiązanie przepisów tego rozporządzenia wobec aktów prawa miejscowego, zwłaszcza samorządowego, stwarza jednak uzasadnione wątpliwości. Wynikają one przede wszystkim z rangi tego aktu prawnego, jest to bowiem rozporządzenie, czyli akt podustawowy, a tymczasem z art. 94 Konstytucji RP wynika, że zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Uzasadnione zastrzeżenia budzi także zgodność treści tego rozporządzenia z upoważnieniem ustawowym, na podstawie którego zostało ono wydane, tj. z art. 14 ust. 5 i 6 ustawy z 8 sierpnia 1996r. o Radzie Ministrów (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 ze zm.), ze względu na umieszczenie w nim także zasad dotyczących stanowienia prawa przez organy niebędące organami administracji rządowej. Umieszczenie reguł opracowywania aktów prawa miejscowego (w tym także samorządu terytorialnego) w akcie wykonawczym do ustawy o Radzie Ministrów niewątpliwie łamie konsekwentność podziału kompetencji pomiędzy poszczególne organy władzy prawodawczej.

Reasumując tę część rozważań, organ pragnie zwrócić uwagę Sądu na okoliczność, iż zarzut naruszenia przepisów znajdujących się w **załączniku do rozporządzenia** Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” nie stanowi przesłanki dla stwierdzenia nieważności w/w uchwał.

Wskazać w tym miejscu należy także, iż zdaniem organu, podmioty stanowiące akty prawa miejscowego nie tylko mogą, ale wręcz powinny wykorzystywać w toku stanowienia prawa miejscowego zasady zawarte w tym *rozporządzeniu*, choć jak się wydaje, te zawarte w „Zasadach techniki prawodawczej” nie powinny być kwalifikowane jako reguły „ważnego” dokonywania czynności prawodawczych, lecz jako reguły „poprawnego” dokonywania takich czynności. A zatem akt prawa miejscowego wydany z naruszeniem tych zasad będzie aktem wadliwym, ale ważnym (por. Zarys metodyki pracy legislatora. Ustawy – akty wykonawcze - prawo miejscowe Bałaban Andrzej, Pawelec Radosław, Dąbek Dorota, Malinowski Andrzej (redakcja), Kędziora Piotr, Piotrowski Ryszard, Rozdział VIII. Procedura stanowienia aktów prawa miejscowego).

Reasumując podać trzeba, iż zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, wyrażającym zasadę legalizmu, na organie administracji ciąży obowiązek podejmowania uchwał działając na podstawie i w granicach prawa, co też organ, podejmując zaskarżone uchwały uczynił.

Biorąc pod uwagę powyższe, wnoszę i wywodzę jak na wstępie.

W załączeniu:

1. odpis odpowiedzi na skargę,
2. skarga wraz z aktami sprawy.

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim przez Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli na uchwały Rady Miejskiej w Kozuchowie nr V/33/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Kozuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr XXXVI/283/06 z dnia 26 stycznia 2006 r. zmieniającą uchwałę w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Kozuchów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, nr V/32/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży, za pośrednictwem Rady Miejskiej w Kozuchowie zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) obowiązkiem organu jest przesłanie sądowi administracyjnemu skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.